

TUCHTCOLLEGE

NEDERLANDSE ORDE VAN ADMINISTRATIE- EN BELASTINGDESKUNDIGEN

Bij afkorting aangeduid als NOAB

Nr. TC 61/2018

Beslissing inzake de klacht, ingediend door het **Openbaar Ministerie / Functioneel Parket te A**, in de persoon van mr. B, Officier van Justitie aldaar, hierna gezamenlijk aan te duiden als: klager, tegen

C B.V. te D, tot 1 januari 2019 NOAB-lid, opgeheven per 1 januari 2019, met als toenmalige aandeelhouders de heer **E** samen met zijn echtgenote mevrouw E-F, hierna gezamenlijk aan te duiden als: betrokkene.

1. Procedureverloop.

1.1. Namens klager is door zijn gevolmachtigde de heer mr. B voornoemd, per brief van 17 september 2018 (met een omvangrijk aantal bijlagen, waaronder een Overzichtsproces-verbaal, een Aanvangsproces-verbaal, processen-verbaal van het horen van een getuige en verdachten en vele documenten) bij het Tuchtcollege van NOAB (hierna: het Tuchtcollege) een klacht ingediend tegen betrokkene. Bij brief van 26 september 2018 heeft de griffier van het Tuchtcollege klager bericht dat de klacht in behandeling zal worden genomen en dat betrokkene in de gelegenheid zal worden gesteld om een verweerschrift in te dienen, waartoe hij bij brief van gelijke datum is uitgenodigd. In overleg met partijen heeft het Tuchtcollege vervolgens de verdere behandeling van de zaak tot nader bericht aangehouden in afwachting van de afloop van de eveneens aanhangige strafzaak jegens de heer E/betrokkene met betrekking tot dezelfde/soortgelijke aangelegenheden als die betrokkene in de tuchtzaak worden verweten.

1.2. Bij mailbericht van 20 maart 2019 heeft de gemachtigde van klager, de heer mr. drs. G RA AA, verbonden aan de Belastingdienst/FIOD, te dezer zake optredend als gemachtigde van mr. B voornoemd, in dit verband aan het Tuchtcollege verzocht in overweging te nemen of een verdere aanhouding van de tuchtrechtelijke procedure nog opportuun is, nu de strafzaak op zijn vroegst vijftien maanden na het indienen van de tuchtklacht voor het eerst inhoudelijk zal worden behandeld. Het Tuchtcollege heeft in een en ander aanleiding gevonden om de inhoudelijke behandeling van de tuchtzaak alsnog ter hand te gaan nemen en heeft, in goed overleg met partijen, partijen uitgenodigd voor het bijwonen van een soort van inlichtingencomparitie ten overstaan van de voorzitter van het Tuchtcollege, in tegenwoordigheid van de griffier, waarbij enkel zal worden geïnventariseerd wat er feitelijk resteert aan gedragingen die op hun (formele dan wel materiële) klachtwaardigheid kunnen worden getoetst.

1.3. Bedoelde comparitiezitting heeft plaatsgevonden op 23 augustus 2019 en aldaar zijn toen verschenen en gehoord, klager in de persoon van de heer G voornoemd, alsmede mevrouw mr. H, advocaat, als gemachtigde van betrokkene, tot haar bijstand vergezeld van de heer en mevrouw E voornoemd en hun zoon J. Aan het slot van die zitting is met partijen afgesproken dat de heer G het ter zitting gedane aanbod van betrokkene de heer E om schriftelijk en ondertekend te verklaren dat hij zich niet opnieuw zal laten inschrijven als NOAB-lid zo spoedig mogelijk onder de aandacht van klager de heer B zal brengen met het verzoek om te bezien of hem dat aanleiding geeft om de tuchtklacht alsnog in te trekken. Indien de klacht niet wordt ingetrokken, zal betrokkene alsnog binnen vier weken schriftelijk inhoudelijk verweren, waarna klager in de gelegenheid zal worden gesteld om daar weer op te reageren. Van die zitting is een proces-verbaal opgemaakt dat tot de gedingstukken hoort en waarvan – als gevolg van een misverstand – eerst ter zitting van 6 maart 2020 een afschrift aan partijen is uitgereikt. Ter laatstgenoemde zitting is om die reden en met instemming van partijen een korte leespaauze ingelast waarin partijen alsnog hebben kunnen kennismaken van de inhoud van het proces-verbaal.

1.4. Bij brief van 14 november 2019 is het verweerschrift, met bijlagen, van (de gemachtigde van) betrokkene naar klager gestuurd voor reactie. Bij brief van 28 november 2019 heeft klager het Tuchtcollege bericht dat het verweerschrift geen aanleiding geeft daar nu reeds op te reageren, dat het Tuchtcollege wordt verzocht de inhoudelijke behandeling van het klaagschrift te agenderen en dat ter zitting zal worden ingegaan op de formele verweren die namens betrokkene zijn ingediend.

1.5. Partijen zijn bij op 18 december 2019 aangetekend verzonden oproeping uitgenodigd voor de mondelinge behandeling van de klacht op vrijdag 6 maart 2020 om 10.30 uur. Bij e-mail, bij de NOAB binnengekomen op 21 februari 2020, heeft de heer G voornoemd namens klager aan het Tuchtcollege verzocht toestemming te verlenen dat twee collegae van de FIOD ter zitting aanwezig mogen zijn, welk verzoek is ingewilligd.

1.6. Het Tuchtcollege heeft de zaak behandeld ter zitting met gesloten deuren van 6 maart 2020 te 's-Hertogenbosch. Op deze zitting zijn toen verschenen en gehoord de heer G voornoemd, bijgestaan door zijn collega mevrouw mr. K, alsmede mevrouw mr. H voornoemd, als gemachtigde van betrokkene, tot haar bijstand vergezeld van mevrouw E-F voornoemd. Namens klager heeft de heer G ter zitting een pleitnota voorgedragen en een exemplaar daarvan overgelegd aan het Tuchtcollege en aan betrokkene.

1.7. De inhoud van alle hiervoor genoemde gedingstukken geldt als hier ingevoegd.

1.8. Het Tuchtcollege heeft vervolgens het onderzoek gesloten en een schriftelijke uitspraak op de klacht aangekondigd, zo mogelijk binnen zes weken.

2. De feiten.

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en de verklaringen van partijen ter beide zittingen stelt het Tuchtcollege de volgende feiten vast.

2.1. De heer E voornoemd verrichtte via zijn bedrijf C administratieve dienstverlening voor zijn cliënt L BV, middellijk in eigendom van de heer M. Daarnaast deed de heer E de aangiften omzetbelasting en vennootschapsbelasting voor L BV. In 2017 is dit bedrijf door de Belastingdienst voor een periodiek boekenonderzoek geselecteerd, te weten een onderzoek naar de aanvaardbaarheid van de aangiften vennootschapsbelasting en omzetbelasting over de jaren 2014 en 2015.

2.2. De bevindingen van de belastingambtenaar hebben tot een strafrechtelijk onderzoek geleid dat is uitgevoerd door een ambtenaar van de FIOD, kantoor N. Dit onderzoek is aangevangen op 21 maart 2018. Samengevat komt uit dit onderzoek het volgende naar voren:

“M heeft voor het doen van de aangiften omzetbelasting ten name van L BV maandelijks een bedrag doorgegeven aan de heer E. Dit bedrag was gebaseerd op het beschikbare banksaldo op dat moment. De heer E vulde dan een bedrag, dat rond het beschikbare banksaldo lag, in op de aangifte als zijnde de verschuldigde omzetbelasting en paste de overige bedragen, namelijk de omzet en de voorbelasting, hierop aan. De heer E paste vervolgens middels een journaalpost de cijfers in het boekhoudsysteem aan en diende de aangifte elektronisch in bij de Belastingdienst. Hoewel de heer M altijd een rond bedrag aan de heer E doorgaf, zorgde de heer E er voor dat er geen rond bedrag op de aangifte kwam te staan als zijnde te betalen. Slechts in één geval, waarin de heer M reeds een bedrag aan de Belastingdienst had betaald voordat de heer E de boekhouding kon aanpassen, is er afgedragen naar een rond bedrag. Als reden voor deze gang van zaken geeft de heer M aan dat er sinds medio 2015 sprake was van liquiditeitsproblemen. Dit heeft de heer E ook, in bijzijn van de heer M, op 20 september 2017 verteld aan een controlerend ambtenaar van de Belastingdienst. Tijdens de verhoren heeft de heer E echter ontkend dat er sprake was van liquiditeitsproblemen. Hij weet de schuld enerzijds aan achterstanden in het aanleveren van de benodigde gegevens door L BV en anderzijds aan achterstanden in de administratieve verwerking bij C BV. De heer E geeft aan dat hij de programma's Excel en Exact, het boekhoudprogramma waar C BV gebruik van maakt, niet voldoende beheerst en tevens dat hij tijdgebrek had. Om deze redenen verklaart hij uitgegaan te zijn van de cijfers die de heer M hem maandelijks doorgaf en dat hij dacht dat deze cijfers juist waren en de werkelijk verschuldigde omzetbelasting over die maand weergaven.”

2.3. Inmiddels heeft de strafrechter in de betreffende strafzaak tegen de heer E als natuurlijk persoon een reeds onherroepelijke uitspraak gedaan en daarbij de heer E veroordeeld voor het opzettelijk doen van onjuiste belastingaangifte en hem ter zake een werkstraf en een voorwaardelijke gevangenisstraf opgelegd. Tegen de gelijktijdig aan de rechtspersoon opgelegde straf is wel hoger beroep ingesteld.

2.4. Tot de stukken van het geding behoort een mailbericht d.d. 18 september 2018, afkomstig van mevrouw E-F voornoemd, namens C BV, gericht aan de NOAB met als onderwerp “opzeggen lidmaatschap door beëindiging ivm pensioen.” en luidende, voor zover hier van belang:

“Bij dezen willen wij het lidmaatschap opzeggen ”inzake het beëindigen van de activiteiten van C B.V. per 1 januari 2019. Dhr. E gaat dan met pensioen. De klanten worden overgenomen door een nieuw op te richten B.V. De directeur van deze nieuwe B.V. wil te zijner tijd weer lid worden van het NOAB en zal zich dan als aspirant-lid gaan aanmelden. (...).”

3. De klacht.

3.1. Klager stelt zich – kort samengevat - op het standpunt dat de heer E in casu niet eerlijk en oprecht is opgetreden, nu hij in zijn hoedanigheid van adviseur de belastingfraude van zijn cliënt L B.V. in verregeande mate heeft gefaciliteerd doordat hij meerdere aangiften omzetbelasting van die cliënt opzettelijk onjuist heeft ingevuld. Aldus heeft hij, aldus klager, de artikelen 1 en 4 van de geldende Gedrags- en Beroepsregels NOAB juncto artikel 1, lid c, van het Reglement van Tuchtrechtspraak, zoals vastgesteld op 24 november 2016 (hierna: het Reglement), dan wel artikel 1, lid b, van het Reglement met voeten getreden.

Voor zover nodig stelt klager voorts dat de klacht in elk geval binnen zowel de absolute als de relatieve klachttermijn van artikel 5 van het Reglement is ingediend en dat hij ook overigens ontvangen dient te worden in de klacht. Ook acht klager geen redenen aanwezig om de klacht in te trekken vanwege de samenloop met de strafzaak.

3.2. Voor de onderbouwing van het standpunt van klager wordt verwezen naar de inhoud van de van hem afkomstige stukken, waaronder met name de ter zitting overgelegde pleitnota, waarvan de inhoud, voor zover van belang, als volgt luidt:

“De stelling dat het OM geen belang zou hebben bij het indienen van een tuchtklacht is niet correct. Allereerst kan worden vastgesteld dat het tuchtrecht van de NOAB is te categoriseren als niet-wettelijk tuchtrecht, ook wel aangeduid als vrijwillig- of als verenigingstuchtrecht. Deze vorm van tuchtrecht vindt zijn legitieme grondslag niet zoals het wettelijk tuchtrecht in de grondwet, maar in de statuten en reglementen van een vereniging. Maar nergens in de statuten of reglementen van de NOAB is de voorwaarde terug te vinden dat er enig (redelijk) belang bij een klager moet zijn om een klacht in te dienen. Niet-ontvankelijkheid kan bij NOAB-tuchtrecht alleen worden ingeroepen bij termijnoverschrijding. Bij veel andere beroepsgroepen of verenigingen is die belanghebbendheid in het klachtrecht wel geregeld, maar de NOAB heeft er – al dan niet bewust – voor gekozen

om dit niet te doen. Het klachtrecht bij de NOAB is daarmee laagdrempelig en is op dat vlak vergelijkbaar met het wettelijk tuchtrecht zoals dat voor accountants geldt. Ook voor die beroepsgroep hoeft een klager geen belang te hebben om te kunnen klagen.

Maar daarnaast is de stelling dat het OM geen belang heeft ook feitelijk onjuist. Gegevens die het OM in een strafrechtelijk onderzoek heeft verkregen, kan ze op basis van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (Wjsg) delen met andere partijen als aan enkele voorwaarden is voldaan. De opsporing en vervolging van strafbare feiten is weliswaar de belangrijkste, maar niet de enige taak van het OM. Naast de “strafrechtelijke” taak heeft het OM ook de verantwoordelijkheid om een effectieve bijdrage te leveren aan een veilige maar ook rechtvaardige samenleving. Juist om die reden is de Wjsg in het leven geroepen. Het verstrekken van de informatie uit het strafdossier aan het Tuchtcollege van de NOAB kan alleen maar na voorafgaande toestemming van het Parket-Generaal. En die toestemming is hier vanzelfsprekend verleend. De stelling dat het OM geen belang zou hebben bij het indienen van een tuchtklacht is dan ook niet correct. De juiste naleving van de Wjsg impliceert immers dat er sprake is van een algemeen belang dat door het OM als zwaarwegend wordt beschouwd, maar ook dat die mening wordt gedeeld door het Parket-Generaal, de ambtelijke staf van het College van procureurs-generaal.

Ook het verweer dat niet het Tuchtcollege maar de strafrechter bevoegd is te oordelen over de gedragingen van betrokkene is niet correct. Straf- en tuchtrecht kunnen naast elkaar worden ingezet, omdat het gaat om verschillende normschendingen en het tucht- en het strafrecht verschillende doelen dienen. Daar waar het strafrecht voornamelijk een punitief doel dient, beoogt het NOAB-tuchtrecht de kwaliteit van de beroepsuitoefening door haar leden te bewaken en te bevorderen. Van “ne bis in idem” is geen sprake, omdat niet-wettelijk tuchtrecht per definitie geen punitief karakter heeft. Ook op grond van het EVRM bestaat er om die reden geen enkele grond om de samenloop tussen deze twee rechtsgebieden niet toe te staan.

Daarnaast is een tuchtrechter bevoegd om een eigen oordeel te vellen over de verenigbaarheid van het handelen of nalaten waarover wordt geklaagd, met de gedrags- en beroepsregels.

Reeds uit de aard en strekking van artikel 12, lid 7, van het Reglement volgt dat, wanneer een klacht ook een strafrechtelijke component heeft, dit geen reden is om de zaak niet-ontvankelijk of ongegrond te verklaren. In dit artikel staat immers dat wanneer het Tuchtcollege van mening is dat het NOAB-lid zich schuldig heeft gemaakt aan fraude of aan oplichting, zij de maatregel van een onvoorwaardelijke ontzetting uit het lidmaatschap zal opleggen. Aan “fraude” of “oplichting” hangt per definitie een strafrechtelijke connotatie. Klager benadrukt dat dit artikel niet als voorwaarde stelt dat de fraude of de oplichting al strafrechtelijk bewezen moet zijn. De kern van het artikel is dat het Tuchtcollege daar zelf een mening over moet vormen op basis van de overgelegde feiten en omstandigheden. Het Tuchtcollege is kortom op grond van de reglementen waar de heer E mee akkoord is gegaan bij de aanvaarding van het lidmaatschap van de NOAB, bevoegd te oordelen over (onder meer) al het handelen en nalaten dat een NOAB-lid niet betaamt en het Tuchtcollege doet dat op grond van een eigen normenkader en met een eigen doel.

Dat de zaak ook een strafrechtelijke component heeft en een strafrechter er op een later moment wellicht ook iets van kan vinden, doet daar niet aan af. Het OM beschouwt deze tuchtzaak als een voorbeeldzaak, mede gelet op de samenloop met de strafzaak. Overigens merkt klager op dat het in het wettelijk tuchtrecht bij accountants al veel vaker is voorgekomen, dat een tuchtrechtelijke beoordeling voorliep op een strafrechtelijke behandeling. En ook daar heeft dat nooit tot problemen geleid. Ook de Kamer voor het Notariaat heeft onlangs nog een notaris uit het ambt gezet, voor het valselijk opmaken van een document, terwijl de strafrechtelijke beoordeling van die casus nog moet plaatsvinden.

Verder is geen sprake van strijd met het “nemo tenetur- beginsel” vanwege de samenloop met het strafrecht. Het OM is zich echter bewust van het spanningsveld tussen de informatieplicht die in beginsel in het tuchtrecht geldt en het zwijgrecht in het strafrecht. Om die reden heeft het OM toegezegd dat al hetgeen betrokkene in de tuchtrechtelijke procedure verklaart, niet door het OM zal worden gevoegd in de lopende strafzaak tegen hem. Met betrekking tot het vermeende feit:

De heer E verwijt zichzelf dat hij niet kritisch genoeg is opgetreden, maar geeft aan dat er geen sprake is van enige vorm van opzet. Klager wil daar, ter adstructie en samenvattend, de volgende feiten en omstandigheden tegen aanvoeren:

- De heer E heeft bij het gesprek met de belastingambtenaar in eerste instantie alleen open kaart gespeeld over 2015 (zie bijlage DOC-004), Pas nadat de medewerker van de Belastingdienst vroeg of deze werkwijze ook in 2016 en 2017 had plaatsgevonden en ten tijde van het gesprek nog steeds plaats vond, werd bevestigend beantwoord;
- De bewuste klant was al sinds 2012 klant bij C BV. De heer E was vanaf het begin steeds de contactpersoon namens C BV en was in alle jaren waarin de belastingfraude werd gepleegd (2015-2017) degene die de aangiften omzetbelasting heeft ingediend (DOC-070);
- In die periode zijn alle maandelijks aangiften onjuist ingevuld. Dus 36 achtereenvolgende aangiften waardoor in totaal € 431.924 te weinig omzetbelasting is aangegeven;

- De verschuldigde omzetbelasting werd gebaseerd op het beschikbare banksaldo van de cliënt en de overige bedragen – de omzet en de voorbelasting – werden vervolgens door de heer E administratief aangepast. De aangiften omzetbelasting volgden kortom niet de werkelijke fiscale positie, maar de fiscale werkelijkheid werd door de heer E aangepast aan de ingediende aangiften;
- Door de administratieve aanpassingen blijkt de verplichting met betrekking tot de verschuldigde omzetbelasting niet meer uit de respectievelijke jaarrekeningen, maar is deze volledig “weggepoetst”;
- Hoewel zijn cliënt steeds een rond bedrag aan de heer E doorgaf, maakte de heer E daar op de aangifte een niet-afgerond getal van. Dan valt het gemuteerde karakter van de cijfers immers minder op.

Uit het voorgaande kan geen andere conclusie volgen dan dat er veel meer aan de hand is dan “niet voldoende kritisch” optreden en dat de afwezigheid van opzet verre van geloofwaardig is. Overigens is een vorm van opzet helemaal geen voorwaarde in het tuchtrecht. “Bewuste schuld” is reeds voldoende om het laakbare karakter van handelingen te onderbouwen.

De handelingen van de heer E zijn zonder twijfel niet oprecht en eerlijk geweest, waardoor het de meest elementaire uitgangspunten van de NOAB met voeten heeft getreden. In het licht van artikel 12, lid 7, van het Reglement verzoek ik het Tuchtcollege de heer E de maatregel van een onvoorwaardelijke ontzetting op te leggen. Enerzijds wordt daarmee een hernieuwde inschrijving van het lidmaatschap voorkomen, maar bovenal vanwege het signaal dat daarvan uit gaat naar de overige NOAB-leden. De kwaliteit van de beroepsuitoefening door en de integriteit van NOAB-leden moeten boven iedere twijfel verheven zijn. En dat is in het geval van de heer E duidelijk niet het geval.”

4. Verweer.

4.1.1. Voor de onderbouwing van het standpunt van betrokkene wordt verwezen naar de inhoud van de van hem afkomstige stukken, met name de inhoud van het door zijn gemachtigde ingediende verweerschrift en de daarbij overgelegde bijlagen. Dat standpunt, zoals ter zitting nog toegelicht, al dan niet op vragen van het Tuchtcollege, komt op het volgende neer, zakelijk weergegeven:

Vanwege de psychische toestand van de heer E heeft hij afgezien van het instellen van hoger beroep tegen de hem persoonlijk opgelegde straf en is hij ook niet in staat vandaag bij de zitting aanwezig te zijn. Hij heeft de betreffende werkstraf onlangs afgerond en die viel hem erg zwaar.

Primair wordt gesteld dat klager onvoldoende redelijk belang heeft. Het OM is immers niet persoonlijk benadeeld en heeft andere middelen (een openbaar [straf] proces) om haar belangen te behartigen. De vermeende misstanden zijn in het openbaar aan de kaak gesteld bij de strafrechter. Bovendien geldt dat de zwaarste maatregel die het Tuchtcollege kan opleggen – onvoorwaardelijke ontzetting uit het lidmaatschap NOAB – geen effect meer heeft omdat betrokkene zichzelf al heeft uitgeschreven als lid van de NOAB.

De klant L BV was vermoedelijk te groot en te complex voor betrokkene. Het was de enige klant en die leverde maandelijks Excelbestanden aan met zo'n 500 tot 700 mutaties, welke door medewerkers van het kantoor van betrokkene online werden verwerkt, waarna de heer E vervolgens de aangiften via het systeem Nextens verwerkte. De verwerking van de Excelbestanden in Exact online en de controle daarop kostte veel tijd. Daarnaast leverde L BV de benodigde informatie vaak (te) laat aan. De heer E zelf begrijpt niet goed hoe Excel en Exact online werken dus hij heeft dit zelf niet goed kunnen overnemen/controleren. Hij heeft daarom, gemakshalve, een aantal ingediende aangiftes gebaseerd op de geschatte bedragen die hij van de klant doorkreeg. Wanneer hij een btw-bedrag doorkreeg van de klant, maakte hij een conceptboeking aan in Exact zodat dat systeem zou aansluiten bij de aangifte die hij via Nextens indiende. Het was de bedoeling dat de administratie op een later moment alsnog door een medewerker die handig was met de systemen werd bijgewerkt, in Exact en dat Exact goed gecontroleerd werd zodat eventuele correcties op de door de klant doorgegeven bedragen konden worden doorgevoerd. Het bijwerken van de administratie en controle van Exact, zodat eventuele correcties konden plaatsvinden, is helaas niet tijdig gebeurd. Ten tijde van de indiening van de aangiftes was het de heer E niet duidelijk dat de doorgekregen bedragen gebaseerd waren op hetgeen de onderneming kón betalen. Hij had geen toegang tot de bankrekeningen van L BV. Daarnaast zegt een banksaldo lang niet alles nu klanten vaak met kredieten werken. Betrokkene raakte pas in 2017 op de hoogte van de slechte financiële positie/liquiditeit van L BV. Bij vragen in het kader van het boekenonderzoek door de Belastingdienst kwam betrokkene er achter dat er nog conceptboekingen in het systeem stonden die verwijderd hadden moeten worden op het moment dat de administratie was bijgewerkt. Nadat de medewerkers de administratie hadden bijgewerkt in Exact had er kennelijk geen controle plaatsgevonden. De heer E heeft dit toen met hulp alsnog gedaan en is direct naar de Belastingdienst gegaan om de juiste bedragen door te geven toen bleek dat hij van de heer M geen juiste bedragen had ontvangen. De bedragen op de aangiftes waren inderdaad niet rond, maar dat was niet omdat de heer E de Belastingdienst op afstand wilde houden. Dat was meer gemak.

4.1.2. De heer E verwijt zichzelf dat hij niet kritisch genoeg is geweest met betrekking tot de bedragen die hij van L BV doorkreeg, dat hij had moeten doorvragen, dat hij zich de nieuwe systemen onvoldoende eigen heeft gemaakt en dat hij niet tijdig om hulp heeft gevraagd bij het bijwerken van de administratie. De heer E kampt met de eerste verschijnselen van dementie en was onhandig met de nieuwe systemen. Hij schaamde zich hiervoor, heeft een zacht karakter en helpt liever anderen dan dat hij zelf om hulp vraagt. Inmiddels is hij zich er

heel bewust van dat hij wel om hulp had moeten vragen. Hij is enorm geschrokken van het incident en heeft na constatering alle medewerking verleend aan het onderzoek.

Overige relevante omstandigheden:

- Het incident heeft ervoor gezorgd dat hij versneld afbouwt. Hij heeft ervoor gekozen zich uit te schrijven bij de NOAB. Het recidiverisico is nihil;
- C BV heeft afscheid genomen van L BV als klant;
- De heer E heeft heel zijn leven als belastingadviseur gewerkt en is nooit eerder “de fout” in gegaan;
- De heer E is zelf niet financieel beter geworden van het vermeende feit;
- Het is treurig dat hij na een leven hard werken zijn carrière op deze wijze moet eindigen;
- Zowel de strafzaak als de tuchtzaak houdt hem erg bezig. Hij slaapt slecht en komt op zijn omgeving droevig over. Twee broers van hem hebben zelfmoord gepleegd. Het zal het Tuchtcollege niet verbazen dat zijn echtgenote zich zorgen maakt. Wat zou het fijn zijn als hij ook dit hoofdstuk kan sluiten en eindelijk kan genieten van zijn welverdiende pensioen;
- Het als bijlagen bij het verweerschrift gevoegde reclasseringsrapport en de brief van de echtgenote van de heer E geven inzicht in de persoonlijke omstandigheden van de heer E en verzocht wordt deze in het oordeel van het Tuchtcollege te betrekken.

Mevrouw E-F heeft daar ter zitting nog aan toegevoegd dat op het moment dat L BV zich in 2012 bij betrokkene meldde, betrokkene direct contact heeft opgenomen met de Belastingdienst om een audit aan te vragen met betrekking tot de (mogelijk aanstaande) intracommunautaire leveringen. Betrokkene wilde dus “schoon” beginnen met die klant en dat doe je toch niet als je, zoals klager stelt, bewust wilt gaan frauderen?

5. De gronden van de beslissing.

5.1. De klacht zoals in onderdeel 3 weergegeven, betreft het optreden c.q. de gedragingen van betrokkene in zijn hoedanigheid van administratie- en belastingdeskundige, in de periode dat betrokkene nog onophoudelijk lid was van NOAB. Als zodanig is hij -voor wat betreft de periode waarin de vermeende gedragingen zich hebben afgespeeld en hij nog als NOAB-lid stond ingeschreven nog steeds - onderworpen aan het voor de NOAB-leden geldende tuchtrecht.

De maatstaf waarnaar de klachten uit tuchtrechtelijk oogpunt beoordeeld moeten worden, ligt vast in artikel 1 van het Reglement. Daarin wordt onder meer bepaald dat het Tuchtcollege oordeelt ter zake van:

a) enig handelen of nalaten in strijd met de zorg, die door een NOAB administratie- en belastingdeskundige behoren te betrachten ten opzichte van hun cliënten, wier belangen zij als zodanig behartigen of behoren te behartigen (zorgplicht); en

b) enig handelen of nalaten dat een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige niet betaamt.

De Gedrags- en Beroepsregels NOAB brengen de hiervoor onder a) en b) vermelde open normen op een niet limitatieve wijze onder woorden. Deze regels zijn bedoeld als richtlijn voor de NOAB administratie- en belastingdeskundige voor zijn handelen bij de uitoefening van zijn praktijk. Deze regels kunnen tevens dienen als richtlijn voor de tuchtrechter.

5.2. De eerst te beantwoorden vraag, zijnde het primaire verweer van betrokkene, is of klager kan worden ontvangen in zijn klacht. Volgens betrokkene heeft klager onvoldoende redelijk belang bij het indienen van een tuchtklacht en zou de klacht van het OM om die reden niet-ontvankelijk dienen te worden verklaard. Klager heeft zulks uitvoerig gemotiveerd weersproken, erop neerkomend, kort samengevat, dat niet-ontvankelijkheid bij NOAB-tuchtrecht alleen kan worden ingeroepen bij termijnoverschrijding (waarvan in casu overigens geen sprake is) alsmede dat gegevens die het OM in een strafrechtelijk onderzoek heeft verkregen, op basis van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens kunnen worden gedeeld met andere partijen als aan enkele voorwaarden is voldaan.

5.3. Anders dan klager heeft aangevoerd, is het Tuchtcollege van oordeel dat er, gelet op het algemeen maatschappelijk belang, meer in het bijzonder de algemene maatschappelijke opvattingen op dat terrein, wél sprake moet zijn van enig (redelijk) belang bij een klager om een klacht in te kunnen dienen. Het volledig ontbreken van enig belang zou immers leiden tot een volstrekt ongewenste situatie dat te pas en te onpas zou kunnen worden geklaagd en daarvoor is het instrument van “klagen” nu eenmaal niet in het leven geroepen. Voor zover dit niet direct in de statuten en reglementen van de NOAB als voorwaarde is terug te vinden, dient dit naar het oordeel van het Tuchtcollege bij wege van voortschrijdend inzicht er wel als zodanig in te worden gelezen dan wel uit worden begrepen.

Naar het oordeel van het Tuchtcollege is in casu sprake van een dergelijk belang. Het Tuchtcollege kan zich namelijk volledig vinden in hetgeen klager overigens in dat verband heeft aangevoerd. Hetgeen namens betrokkene daartegen is aangevoerd, leidt het Tuchtcollege niet tot een ander oordeel.

5.4. Zulks geldt eveneens met betrekking tot het tweede en het derde verweer van betrokkene dat het oordeel over de gedragingen (uitsluitend) is voorbehouden aan de strafrechter c.q. dat er geen inhoudelijk verweer mogelijk is door de strafrechtelijke vervolging. Ook dienaangaande volgt het Tuchtcollege hetgeen door klager daarover is aangevoerd en door betrokkene onvoldoende is weersproken, hetgeen leidt tot het oordeel dat ook deze beide verweren geen doel treffen.

Daarmee komt vast te staan dat de klacht ontvankelijk is en dat het Tuchtcollege thans nog dient te beslissen over het vermeende feit en de eventueel naar aanleiding daarvan op te leggen maatregel.

5.5. Het Tuchtcollege overweegt in dit verband als volgt. Het lidmaatschap van NOAB is een keurmerk voor vakinhoudelijke kwaliteit. Dit heeft tot gevolg dat buitenstaanders en cliënten onderscheidende betekenis toekennen aan het lidmaatschap van NOAB. Daarbij geldt dat een uitglijder van een enkel lid van NOAB zijn weerslag kan hebben op de manier waarop tegen de andere leden van NOAB en de vereniging NOAB als zodanig wordt aangekeken en daardoor gevolgen kan hebben voor hun beroepsuitoefening en voor het aanzien van de vereniging NOAB als zodanig. Indien een NOAB-lid zich zodanig gedraagt dat daardoor het vertrouwen in het NOAB kwaliteitskeurmerk wordt beschadigd, is naar het oordeel van het Tuchtcollege sprake van gedragingen in strijd met hetgeen een behoorlijk NOAB- administratie- en belastingdeskundige betaamt waarvan hem een tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt.

5.6. Het Tuchtcollege moet dus beoordelen of betrokkene bij het vervullen van de onderwerpelijke werkzaamheden, het vertrouwen in het NOAB kwaliteitskeurmerk heeft ondermijnd doordat hij zich in die periode en in die hoedanigheid zodanig heeft gedragen dat hij geacht moet worden zich te hebben schuldig gemaakt aan een handelen of nalaten dat een behoorlijk NOAB-administratie- en belastingdeskundige niet betaamt.

5.7. Samengevat komt het daarop betrekking hebbend -zakelijk - verweer van de heer E hierop neer dat hij niet kritisch genoeg is geweest met betrekking tot de bedragen die hij van L BV doorkreeg, dat hij had moeten doorvragen, dat hij zich de nieuwe systemen onvoldoende eigen heeft gemaakt en dat hij niet tijdig om hulp heeft gevraagd bij het bijwerken van de administratie.

5.8. Het Tuchtcollege vermag betrokkene in dit verweer niet te volgen. Klager heeft met hetgeen hij in dit verband heeft aangevoerd om het laakbare karakter van de handelingen door betrokkene te adstrueren, een en ander in onderlinge samenhang gezien, naar het oordeel van het Tuchtcollege overtuigend aangetoond dat er geen andere conclusie kan volgen dan dat er veel meer aan de hand is dan “niet voldoende kritisch optreden” van betrokkene en dat tenminste sprake is geweest van “bewuste schuld”. Alleen al het jarenlang (gedurende 36 achtereenvolgende aangiften) omzetten van boekingen van ronde bedragen naar meer misleidende “aangiftebedragen” getuigt van een laakbaar handelen als hiervoor bedoeld. Al hetgeen betrokkene in dit verband heeft aangevoerd, kan hier niet aan afdoen.

5.9. Uit het vorenstaande volgt dat betrokkene de hiervoor onder 5.5. genoemde norm heeft overschreden. De klacht dient om die reden gegrond te worden verklaard. Een ambtshalve toetsing door het Tuchtcollege leidt niet tot een ander oordeel.

5.10. Op grond van het voorgaande – met name gelet op r.o. 5.8 hiervoor- komt het Tuchtcollege in haar tuchtrechtelijke toetsing tot het oordeel dat betrokkene in het onderhavige geval bij het vervullen van zijn taak het vertrouwen in het NOAB-kwaliteitskeurmerk in ernstige mate heeft ondermijnd doordat hij zich in die hoedanigheid zodanig heeft gedragen dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan een handelen dat een behoorlijk NOAB- administratie- en belastingdeskundige niet betaamt.

6. Maatregel

6.1. Bij het bepalen van de maatregel neemt het Tuchtcollege in aanmerking dat een NOAB administratie- en belastingdeskundige zich dient te onthouden van een handelen of nalaten waardoor het vertrouwen in het NOAB kwaliteitskeurmerk wordt geschaad.

Het Tuchtcollege acht de handelwijze van betrokkene, zoals volgt uit de gegrond bevonden onder 3.1 omschreven klacht – kort gezegd het door de heer E in casu niet eerlijk en oprecht optreden, nu hij in zijn hoedanigheid van adviseur de belastingfraude van zijn client L B.V. in verregaande mate heeft gefaciliteerd doordat hij meerdere aangiften omzetbelasting van die cliënt opzettelijk onjuist heeft ingevuld - in ernstige mate in strijd met hetgeen een behoorlijk NOAB-administratie- en belastingdeskundige betaamt. Hij heeft daardoor niet alleen het vertrouwen in het NOAB-kwaliteitskeurmerk in ernstige mate beschadigd, maar ook het aanzien van de vereniging NOAB als zodanig. Door te handelen zoals hij heeft gedaan, heeft betrokkene tevens een situatie als bedoeld in artikel 10, lid 6, van de statuten NOAB d.d. 1 juli 2013 in het leven geroepen (de vereniging NOAB op onredelijke wijze benadelen). Het Tuchtcollege acht op grond van het voorgaande een dergelijk handelen zozeer in strijd met alles waar de NOAB voor staat, dat de maatregel van ontzetting uit het lidmaatschap NOAB normaliter passend en geboden zou zijn. Hieraan doet op zich genomen niet af dat het lidmaatschap van betrokkene, op haar verzoek, per 1 januari 2019 is geëindigd.

6.2. Echter, het Tuchtcollege vindt aanleiding om, gelet op de specifieke door klager aangevoerde bijzondere omstandigheden van het geval, zoals hiervoor onder 4.1.2 weergegeven en in onderlinge samenhang beschouwd, niet over te gaan tot het (met terugwerkende kracht) ontzetten van betrokkene uit het lidmaatschap maar tot het veroordelen van betrokkene tot het betalen van een (onvoorwaardelijke) geldboete van € 1.000 als bijdrage in de gemaakte proceskosten door NOAB, te betalen binnen vier weken na het onherroepelijk worden van deze uitspraak. Het Tuchtcollege acht een dergelijke straf al met al het meest passend en geboden.

6.3. Het Tuchtcollege is verder van oordeel dat er termen zijn om op grond van artikel 12, vijfde lid, van het Reglement ambtshalve uit te spreken dat betrokkene met betrekking tot de gegrond bevonden klacht jegens klager niet de zorgvuldigheid heeft betracht die een behoorlijke dienstverlening betaamt.

6.4. Tenslotte acht het Tuchtcollege termen aanwezig om te besluiten tot openbaarmaking van een geanonimiseerde samenvatting van deze uitspraak.

Op grond van al het vorenstaande dient te worden beslist als hierna is vermeld.

7. De beslissing

Het Tuchtcollege:

- verklaart klager ontvankelijk in de klacht;
- verklaart de klacht gegrond;
- legt aan betrokkene op de maatregel van het betalen van een geldboete van € 1.000 als bijdrage in de gemaakte proceskosten door NOAB, te voldoen binnen vier weken na het onherroepelijk worden van deze uitspraak;
- beveelt dat deze beslissing na de dag, waarop deze in kracht van gewijsde is gegaan, op grond van art. 12, lid 4, van het Reglement zal worden tenuitvoergelegd door het bestuur van NOAB;
- bepaalt dat een geanonimiseerde samenvatting van de in kracht van gewijsde gegane beslissing van het Tuchtcollege zal worden openbaar gemaakt door publicatie in de nieuwsbrief en op de website van NOAB.

Aldus beslist op

door mr. W. Brouwer, voorzitter, prof. mr. dr. A.H.H. Bollen-Vandenboorn en mr. J.J.J. Engel, leden, in aanwezigheid van R.O.J.M. de Windt, griffier. De uitspraak is alleen ondertekend door de voorzitter en de griffier.

Afschriften van deze uitspraak zijn aangetekend aan partijen verzonden op:

Tegen deze beslissing kan ingevolge het bepaalde in artikel 21 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB in beroep worden gekomen bij het College van Beroep NOAB binnen twee maanden na verzending van het afschrift van deze uitspraak conform het bepaalde in artikel 24 van laatstgenoemd Reglement.